

ენერგიით, ამ დროს ეს უკანასკნელნიც აღარ იბადებოდა, აღარ ჩნდებოდა, თითქმის განჰქრენ სამუდამოდ, შეამიწას ამოფარდნენ და იქიდან ათასში ერთხელ-ღა მათი აზრდილი მოჩვენებასავეთ ელანდება დაწერილმანებულს შთამომავლობას და ძილს უფროსობას, სულის სიმშვიდეს და მოსვენებას ურღვევს წერილს გმირებს და ქონდრის კაცებს, მამულის სამსახურისა და განთავისუფლებისათვის დაუძღვრებულებს, ხასიათით გალახრებულებს და გაბედოვლათებულებს. საყოველთაო მიზნარების დროს, საყოველთაო უძღვრების ქაშს თითო ოროლა შეშინებული ხმა თულა ისმის უმთავრების ბოროტების წინააღმდეგ, ქვენის დამმონებელთა და მტარვალთა გასაკიცხველად, მაგრამ ეს თითოეული ხმა რჩება უძღვრ დაღებულ ქვეყანაში, რომელიც უღაბნოდ არის გადაქცეული.

მაგრამ ამ დროს არაფერ უნდა იფიქროს, რომ ქვეყნის საქმე წავიდა, ერთი მოკვდაო. ეს შეცდომა იქნება. პოეტმა ამ გვარ დროსთვის სთქვა: ან მოაქვდა, მსოფლივ სძინავს. ასეთი დრო დიდხანს არ გასტანს ხოლმე. ღარღვევისა, ხრწნისა და დაშლის პროცესის შემდეგ იწყება პროცესის აღდგომისა, განახლებისა. სიკვდილს მოსდევს სიცოცხლე, სიკვდილი ჰბადებს ცხოვრებას და ერი, ერთხელ ჩაგრული და მიძინარებული, მკვდარ გვამად გადაქცეული კვლავ აღსდგება ხოლმე მკვდრეთით, კვლავ იმოსება ძალით და ახლდება ფენიქსისაებრ.

რითი და როგორ იწყება ეს აღდგომა მკვდრეთით ჩაგრულ ერისათვის, ეს სულ სხვა საგანია...

დღეა მისი დასახლებებს ამ ორთ ყმაწვილთ შუა. პატროსანმა ქერიგმა ცოტა იტირა, როგორც რიგია, როცა დედას ეტყვიან, შენი ქალი უნდა წაიყვანონო, მაგრამ უარის თქმა ვერ გაბედა, რადგან ესეთ რიგიან ყმაწვილ-კაცებმა ითხოვეს მისი ქალი და რადგანაც ჭაბია უფრო მოსწონდა და ეგონა, მალერისაც უფრო მოსწონსო, მეორე დღესვე შეატყობინა ჭაბიას მისი ამორჩევა და ბედნიერება.

მუციამ შეიტყა ჭაბიას ამორჩევა და, როგორც ჰქონდათ გადაწყვეტილი, მოულოცა და მოშორდა თავის მეგობარს. მაშინვე გაყდა თავისი მამული და ამ ფულებით წავიდა აღმოსავლეთისკენ. ზამოსალმების დროს უთხრა ჭაბიას, რომ მაშინ დაგბრუნდებო, რადგანაც დავკარგავ ჩემ გოქსიყვარულს მალერისადმი.

ჭაბია ძალიან შესწუხდა მეგობრის მოშორებით, მაგრამ მომავალი ბედნიერება და მშვენიერმა საცოლომ დაავიწყა ყოველი ფერი. ჭაბიამ ბევრი არ დაივიანა, მალე შეირთო მალერია და მაშინ მარტო მიხვდა, რა ბედნიერის და ძვირფასის ქალის პატრონი გახდა.

დღიური

ჩვენმა მკითხველებმა იციან ოლქის სასამართლოს ის განჩინება, რომელიც დაადგინა მან თ. პრლუთინსკის, შალამქაროვის და სხვათა შესახებ, რომელთაც ჰბრალდებოდათ ჰკუაზედ შემცდარი ძებნის ქონების მითვისება. პროკურორმა ოლქის სასამართლოს განჩინებაზედ პალატაში პროტესტი შეიტანა და გამტყუნებულებსაც თავის მხრით აპელიაცია გადაიტანეს. პალატამაც ის აქტები, რომლებითაც ძებნის ქონება უცხო ხელში გადავიდა, ყალბად იცნო და 1690, 1696 და 1697 სისხლის სამართლის დებულების სტატიების ძალით გადაუწყვიტა: თ. იაგორ პრლუთინსკის და შალამქაროვის, როგორც მოთავეთ, ყველა უფლების ჩამოხდა და ასტრახანის გუბერნიაში დასახლება; ბერასიმე ბამბაროვი, ბარბარე სულთანოვისა და ძარაპეტა მამიკონოვი იცნო პალატამ ამ დანაშაულში მოზიარედ და გადაუწყვიტა: პირველს, როგორც აზნაურობის მქონეს, ყველა უფლების ჩამოხდა და ასტრახანის გუბერნიაში დასახლება, და სულთანოვის და მამიკონოვის ზოგიერთი უფლების ჩამოხდა და ერთი წლით და ოთხი თვით სამუშაო სახლში დამწყვედვა. აღუქსანდრე ალამალოვის გადაუწყვიტეს ციხე ოთხი თვით. ამის გარდა ყველა დანაშავეთ უნდა უხლონ სულდაროვისას ათას შვიდასი თუმანი სარგებლით 1870 წლიდან.

ამას წინად უუწმინდესის სინოდის მიერ მოხდენილ იქნა განკარგულება, რომ „წირვა-ლოცვა“ აღმოსავლეთის მანრების მონათლულ თათართა და სხვათა უცხო თემელთათვის ადგილობრივ მართლ-მადიდებელ ეკკლესიებში სწარმოებდეს „ხდ-

ძალაქის ახლოს ჭაბია ჰვლობდა მდიდარს და განშვენებულს სასახლეს, გარშემო შემორტყმულს დიდს ჩრდილოვან ბაღითა; იქ დაესახლა თავის ლამაზის ცოლითა და სიდდრით. ჰო! რა ბედნიერი და მშვიდობიანი ცხოვრება გაატარეს ცოლ ქმარმა.

ჭაბიამ მხატრობაში იმოღეწი თავი დაიღო, რომ გახდა, არამც თუ უბრალო ვინმე მხატვარი, პირველი განთქმული ოსტატი. ასე ბედნიერად გაატარეს ოთხი წელიწადი. მალერის დედას უხაროდა თავის ქალის ბედნიერება და მადლობდა ღმერთსა. ერთილა აკლდა ამ სანატრელ ცოლ-ქმარსა და აწუხებდა—შვილი არ მიეცათ, მაგრამ იმედს არ ჰკარგავდენ. მესუთე წელიწადზე სიდდერი მოუყვდა ჭაბიას; მალერია მ ბევრი იტირა და ეგონა, რომ ვერ გაუძლებს დედის სიკვდილს. მაგრამ ერთ წელიწადს შემდეგ სიყმაწვილობის და სიცოცხლის ძალიამ იძლიეს, მალერია დამშვიდდა და იყო ბედნიერი და მხიარული.

აი, იმ დროს, ერთ მშვენიერ ზაფხულის საღამოს, არაფის არ შეუტყვია ისე, ძვირარას დაბრუნდა მუცია.

გილაბრივ ენებზე“. ეს ზომა გამოწვეულია იმ ვარემოებით, იწერება გაზ. „Востокъ“-ი, რომ ამ უკანასკნელ დროს ზოგიერთი თათართაგანნი ჰლა-ლატობდენ მართლ-მადიდლობას და იღებდენ მოსლემინობას. ეს მოვლენა, რასაკვირველია, იმით აიხსნება, რომ მონათლულებს სრულიად არ ესმით ძველ სლავიანურს ენაზე წირვა-ლოცვა. ამიტომ საბარკიო არქივებს უფლება ექმნებათ ამიერ, ნება-რთვა აძლიონ ადგილობრივ ენებზე წირვა-ლოცვისათვის იმ წიგნების შემწეობით, რომელნიც შაზანში მთარგმნელ კამისის მიერ იქმნებიან თარგმნილინი.

სოფ. დიდის საზოგადოებისაგან მოსვლია წერა-კითხვის ზამარცხელ-ბელს საზოგადოებას განჩინი სკოლის დაარსების თაობაზედ და თან თხოვნა, რომ საზოგადოებამ თვის მზრუნველობის ქვეშ მიიღოს მმართველ სსენებულის სკოლისა...

თფილისია კეთილ-მომქმედი საზოგადოება საყოველთაოდ აცხადებს, რომ ამ მდგომარე დიდ-მარხაში ფულის მოკრება სასარგებლოდ პირველ დაწყებით სასწავლებლისა და ბავშვებთა თავშესაფარ სახლისა იკისრეს შემდეგ პირთ: ბარ. ნ. სტეფანოვისამ, კნ. ა. ი. ციციანოვისამ, ბარ. ი. მკოჩინისამ, კნ. ბარ. ბარათოვისამ და ი. მ. მალინინისამ.

ზაზეთ „აგვაზში“ ეკითხულობთ: ნავთის მწარმოებელთა ამერიკელი ტვედელის და ამერიკურის ბოდისკას წინადადება პასპიის ზღვიდამ შავს ზღვიდის ნავთის მიღებით გაყვანისა შესახებ არ იქნა მიღებულ ჩვენის მთავრობისაგან. ამ ქამად ეს საქმე ხელ-ახლა იქცევს ყურადღებას მრავ-

ვალთა ნავთის მწარმოებელთა. დღეს თფილისში იმყოფება აგვისტო-ერთის კამპანიისა, რომელიც უნდას სხვა-და-სხვა ცნობებს ტვედელის ნავთ-გამყვან მიღებზედ და მიმართა მართებლობას, მიეცეს მას ნება-რთვა, მოახდინოს გამოკვლევა ბაქოა და ბათუმს შუა ნავთის გასაყვან მიღებისათვის; მაგრამ, ამბობს ვაზეთი, ჯერ არაფერთარი გარდაწყვეტილი პასუხი არ მიუღიაო. მეორე კამპანია, რომელიც ამავე მიზანს მისდევს, არსდება ამ ქამად პარიჟში.

„დროის“ კორესპონდენცია

შასანაშური, 10 მარტს. ძრიელ ცოტა მოიპოება თქვენში, ბატონებო, ბარის ქართველებო, იმისთანა პირნი, რომ ჩვენს ლეთისგან და კაცისაგან მივიწყებულ მთიულეთს იცნობდეს და ჩვენ, ბეჩავთ მთიულეთის ცხოვრებაზედ ნამდვილი წარმოდგენა ჰქონდესთ. როდესაც ჩრდილოეთისკენ მისდინართ და მთის წვერებზედ და უდაბურ ხეგ-ლოვში მერცხლის ბუდეებისავეთ მთიულეთის პატარა სოფლებს უყურებთ, ძალა-უნებურად კითხვა გებადებათ თავში: რა დანაშაულობისთვის დაუსახლებიათ ნეტა ეს ხალხი ამ ჯოჯოხეთ ალაგებში და რითი სცხოვრებენ?

ბევრი ბარის ქართველისაგან გამოგონია, ვითომც ჩვენი წინაპრნი სხვა-და-სხვა დანაშაულობისთვის გადმოუსახლებიათ აქ ქართველ მეფეებს და, მაშასადამე მთიულეთი ყოფილა მაშინდელი სიმბირი და ჩვენც მაშინდელი „კატორჟნიკების“ ჩამომავალნი!

ეს მეტად უსაფუძვლო და ჩვენთვის დამამკირებელი აზრია. ჩვენ ვართ ჩამომავალნი იმ მთიულეთისა, რომელ-

საქართველნი: ძვირფასი ჯამები, თასი, კათხა—შემკულნი მინაქართი; ოქროს და ვერცხლის ნივთები სავსე მარგალიტით და ფირუზითა, ქარვის და სპილოს ძვლის კოლოფებო, მიწის ქურჭლებში უცხო საამო სასმელნი და სხვა-და-სხვა საქონელნი. იყო ზოგი ისეთი ნივთიც, რომ ძნელად მიხედებოდათ, რა მნიშვნელობა ჰქონდა მათ. ამ ნივთებში იყო ერთი ძვირფასი და საკურველი მარგალიტის მანიაკი, ნაბოძები ყენისგან მუციასთვის ერთის დიდის და საიღუმლო სამსახურისათვის. მიციამ სთხოვა მალერისა, ნება დაერთვა, თითონ მას ჩემოეკიდა იმის ყელზედ ის ძვირფასი მანიაკი. მალერისა ეჩვენა, რომ ეს მანიაკი იყო მძიმე და ქონდა თვისება რალაც გაუშვებელ სითბოსი.

მრთს საღამოს, ნასადილევს ჩალაყზედ მჯდომარემ ოლენდრის და დაფნის ჩრდილში მუციამ მოჰყვა თავის ამბავსა, რა ნახა შორ ქვეყნებში: ბუმბერაზ მთანი ცათამდის ანაყრდენნი, უზომო, უწყალო ველ-მინდორნი, შფოთიან—მდინარენი, უმეღლებელი შენობანი, ათას წლოვანი ხეები, ლაყვარდენი მოწყენენი, და

III

ამ ხუთ წელიწადში მუციას ამბავი—სად იყო, ან სად წავიდა—არაფის არ შეუტყვია. ბეგონებოდათ ხერგელში იმაღლებოდაო. ჭაბია შეხვდა მას ქუჩაზე, პირველად კრძალვით, მერე-კი სინარულით მიეგება და მაშინვე დაპატიჟა თავის სახლში. მუციამ დიდის სიამოვნებით მიიღო დაპატიჟება და იმ საღამოსვე გადავიდა თავის მეგობრის სახლში თავის ბარგიტ და მოსამხაზურე ბიჭით. მუციას მსახურს, მალაევს ენა ჰქონდა მოჭრილი, ლაპარაკი არ შეეძლო, მაგრამ ყველაფერი კარგად ესმოდა, ჰგონობდა და დიდი ჰკუა ეტყობოდა ელვარე თვალებში.

მალერისა ძალიან გაუხარდი მუციას ნახვა და მეგობრულად დახვდა თავის ძველ ნაცნობს. მუციაც ასე იქცეოდა და აჩვენებდა თავს; რომ სრულებით გაუქრა თითქოს სიყვარული მალერისადმი.

მუცია პირველ დღესვე დაებანაკა, ამოალაგა თავისი ბარგი—ბარხანა, რაც უმოვნია აღმოსავლეთს ძვირფასი და საკვირველი ნივთები: ორხოვბი, ფარჩისა და ხავერდის სამოსნი, და

მრავალჯერ, ვაჟკაცურად დაი-
საქართველო ჩრდილოეთით მომ-
ბარბაროსებისაგან და ქვეიდან
ემოსული მტრის სისხლითაც ბევრ-
ჯერ შეღებეს ჩვენი არაგვის წმინდა
წყალი.

სანამ საქართველოს მეფობა იყო,
ბარბი მთიულეებს ყველა გვიცნობდა
და პატივშიც ვიყავით, მაგრამ დღეს,
როდესაც ბრძოლის ხმა შესწყდა,
მთიულეებიც ყველამ დაგვივიწყა.

მხლა მთიულეები ვართ ღვთის ან-
ბრობაზედ მივარდნილი, ბატონი ბეე-
ნი გვყავს და ხმის ამომღებელი და
მეგობარი კი არსად არის. ნეტავი
აღდგენა არაგვისა და შირვანის ხე-
ობებში ორიოდ გნათლებული კაცი
მინც გამოგვესვლიყო, რომ ჩვენთვის
წინამძღოლობა და მფარველობა გაე-
წიოთ!

ჩვენამდენ მოაღწია ხმებმა, რომ
მხელი შახბეგის შვილი ბევრსა
სწერს მთიულეებზედ და ჩვენ ბეჩაე
მეგობრებსაც აცნობს ქართველ საზო-
გადოებას. ღმერთმა გაუმარჯოს მაგის
მსჯელობას, თუ მართალია. მითიც
არაგვის ხეობაზედ წამოგვეზარდა და
მთი იმედებიცა გვაქვს იმისი, მაგრამ
დალოცვილმა პეტერბურღი ანა-
ტოლად განხადა და ვერ იქნა, თვალი
მეგობარ დაეკაროთ!..

მწირო და ღარიბი ქვეყანაა ჩვენი
მთიულეთი, მაგრამ თვალის არ იზი-
დებს ფუტკარს ისე, როგორც მთიუ-
ლეთი ჩინოვნიკებს. ბუბერნატორის
ადგილზედაც არ იქნება იმდენი ცო-
ლობა და თავის მტრეცა, რამდენიც
თბილის ხოლმე და ენლანან იყო კიდევ
მალაქა პალუბანსკისაგან და ცლილ სა-
ბრძოლაზედ. მაშ უთუოდ მთიულე-
თი გასასუქებელი ალაგი ყოფილა
საქართველოს მთიულეთის მთიულე-
თი ძალუბანსკიც ისე გავასუქეთ. იმის
აღაზზედ ეხლა ძალიან მტლე კაცი

მოგვივიდა, მაგრამ, მოგვხსენებთ,
ლალიანი ძროხა ქვაზედაც გაიტენს
ცურსა... ჩვენ იმედი გვქონდა შა-
რანგაზოვს ან მსიტოვს გამოგვი-
გზავნიდნენ, რომელთაც კარვად იციან
ჩვენი ცხოვრება და ჩვენი ავი და კარ-
გი იციან, მაგრამ სულ ხამი კაცი
მოვიდა, რომელსაც ჩვენი ღვთის წყა-
ლობა ღვთის რისხვად მიჩნია.

მართალია მდივან-ბეგებმა და პრის-
ტავებმა შეჭამეს საწყალი მთიულეთი,
მაგრამ ამათ ბატონობას ვინ იჩი-
ვებდა ნეტავი თითონ ჩვენივე მოძ-
მეები არ გაებატონებინათ ჩვენზედ.
ბაჩნდენ მთიული მეღუქნები ძ-ის
გვარიდან, საჩუქრებით და სხვა-და-სხვა
„ზაგრანციის ნაპიტკებით“ დაუმე-
გობრდნენ ჩინოვნიკებს და იმათი შემ-
წივობით დღეს მთელი მთიულეთი
ხელთ დაიჭირეს. ჩვენ რა გავგიფა
იმათთან, როდესაც პრისტავებს და
ნაჩაღნიკებს ხელს ართმევდნენ; იმათ-
თან სადილობდნენ, ვახშობდნენ და იმა-
თი წინა შესავალი კარიც იციან და
უკანაცა. აი ერთი მაგალითი: ღ-ის
წაქეზებით კობათ-კარელები წამედღე-
ნენ ჭიკათ-კარელებს ერთ სამოვარ
მთას, სახელად „ნახაგვანს“, რომელიც
მამა-პაპით უკანასკნელთ ეკუთვნო-
დათ. სამართლით, რომ ვერა გაიტა-
ნეს-რა, შარშან ძალით შერეკეს ნა-
ხირები და ეს იმათი საცხოვრებელი
ალაგი წართვეს; ჭიკათ-კარელებმა ამ
ძალადობაზედ ჯერ პრისტავეთან და
ნაჩაღნიკთან იჩივლეს და როდესაც
იმათ ყურადღება არ მიაკციეს, გუ-
ბერნატორთან იჩივლეს. იქიდან სას-
ტიკი ქალაღი მოუვიდა ნაჩაღნიკს
თითონ წაეიდეს და გამოიძიოს იმათი
საქმე. ღუშეთის ნაჩაღნიკმა ეს ქა-
ლაღი ქვეშ ამოიღო და მთელი ზაფ-
ხული და შემოდგომა ისე გაატარა.
მხლა აიღებს თოვლს თუ არა, ისევ

უბრძანა თავის მარჯვე და მორჩილს
მოსამსახურეს შგნოს მოტანა ერთის
უცხო, გრძელ-ყელიანის ჭიქის კოკი-
სა, რომელშიაც იყო შირაზის შეს-
ქელებული, ყვითელ მწვანე ფერის
ღვინო; ეს სასმელი ერთი თინჯალი
მუციამ თვითონაც დალია და თვი-
თო ცოლ-ქმარსაც დააღვინა; თუ
კაცი დაღვინა იმ ღვინოს წყნარა,
თვითო სლაპითა, მაშინვე იგრძნობდა
ტანში აღძრვას და ტკბილ თვლემას.
მუციამ, რომ უხანადა მალერისა ფინ-
ჯალში ღვინოს, გარდაიხარა და რა-
დაცა წაპბუტბუტა. ძალმა შენიშნა
ეს, მაგრამ იფიქრა:—ეს რაღაც აღმო-
სავლეთის ქვეყნის ჩვეულება უნდა
იყოსო. შემდეგ ჰკითხა:—ხომ არ და-
ივიწყეთ და მიატოვეთ მუსიკა? პასუ-
ხის მაგიერ მუციამ უბრძანა ბიჭს,
მოეტანა ჭიანჭური—ინდოეთში ნაშო-
ვარი. ის მოგავდა ახლანდელს ჭიან-
ჭურს, მხოლოდ ოთხი სიმის მაგი-
რად—ემა მარტო სამი და იყო გამხმა-
რი ლურჯ—გველ-გეშაპის ტყავისაგან
და ქამანჩა მისი იყო წერილი ლერ-
წამის, რომლის ბოლოს ესხა თლილი
წოწოლა ალმასი. მუციამ პირველად
დაუკრა ჭიანჭურზე სალმობიერი, სამ-

მოხდება შეტაკება კობათ-კარელებსა
და ჭიკათ-კარელებს შუა, დიდი შე-
ტაკება მოხდება და უსისხლოდაც არ
გადარჩება. ეს ვისი ბრალი უნდა
იყოს, თქვენ თითონ გასაჯეთ. ზოგიც
შემდეგისთვის..
გუდაშაყრელი.

უცხოეთი

საზრანგეთი. შული გაძვირდა,
ვაჭრობა დაეცა და წარმოება შემცირ-
და საფრანგეთში. ქველანი რაღაცას
მოელიან და შავი-დღისთვის ინახვენ
ქონებას—ფულს. მსეთი ზარი დასცა
საფრანგეთს ამ აყალ-მაყალმა არგუ-
ლობამ, შფოთმა. შმრავლესობა, და
უმეტესად სამზღვარ-გარეთლებისა,
სტოვებენ პარიჟს—ამ ანდამატს მთე-
ლის ქვეყნისა—სიცოცხლით სავსე
ცხოვრების ბუდეს. სასტუმროები და-
ცარიელდა. ბურჟუა დაფრთხა და გან-
ზე გაპყურებს რესპუბლიკას.—ამ გა-
ურკვეველ მდგომარეობას, ტოტმანს
საზოგადოებისას, თანდს უდებენ მა-
ნარხიული და კრელიკალური გაზე-
თები და უარესს სასოწარკვეთილება-
ში შეჭყაფთ საზოგადოება.—მდღურე-
ბიან რესპუბლიკის პრეზიდენტს ბრე-
ვისაც—მის წყალობით მოგვევლინა
თავს ეს უბედურებაო.

პრუსია. შენერერი ერთი მოთა-
ვეთაგანია ნემეკური დასისა, რომე-
ლიც სცდილობს დაკავშირებას განერ-
თებას პეტრო-შენგრის ნემეკებისა
ბერმანის ნემეკებთან—და ერთად სა-
ერთო სახელმწიფოს შედგენას. რო-
გორც გუშინდელის მოწინავე სტა-
ტილამ შეიტყობდით, ეს შენერერი
სამართალშია ამ ქამად მიცემული,
საქვეყნოდ, შენის უნივერსიტეტში

წუხარო ხმები, რომელნიც გამოც-
დილ მუსიკაში, იტალიურ ყურისთ-
ვის, უცხო, ველური გასაგონი იყო.
მაგრამ, როცა მან უკანასკნელი სიმ-
ღერა დაუკრა, ხმა სიმებისა—შესაცო-
დავი და სუსტი, გამაგრდა, ათრთოლ-
და მალაღად და მძლავრდა; ნაღვლია-
ნი ხმები წამოდინდნენ ქამანჩას, წამო-
დინდნენ და ლაზათიანად იგრძნობო-
დნენ, როგორც ის გველი, რომლის-
განაც თვითონ ჭიანჭური იყო; ისეთის
სულითადის ძლიერითა და ალითა გა-
ტაცებისა ბრწყინვიდა და იწორდა ის
სიმღერა, რომ ქამიას და მალერისას
გული შეუჭვირდათ და თვალგებში
ცრემლები მოადგათ. მუციამ კი ჭიან-
ჭურზედ თავ-დაშვებული, ფერ-მქრა-
ლი და შეჭმუნნილის წარბებით მო-
ხანდა ამაყად, უგონებლად და აღმა-
სი ქამანჩის წვერზედ, გავლა-გამოგ-
ლის დროს, სწივებსა ჰყრიდა, თითქოს
ანთებული იმევე ციურის სიმღერითა.
მუციამ რომ გაათავა, ქამიამ მაშინვე
აღტაცებითა ჰკითხა:—რა იყო ეს
სიმღერა, რა დაუკარი შენ? მალე-
რიას ხმა არ ამოუღია, მაგრამ ეტყო-
ბოდა, რომ ისიც მღვღვარე გულით
და გრძობებით მასვე ჰკითხულობდა.

ნემეკის სტუდენტების წინაშე ამ ან-
რის წარმოთქმისათვის. შენერერი
სხვათა შორის, შენის შენერერი
პალატაშიაც ირიცხებოდა წვერად, მა-
გრამ ამ ხარისხმა ვერ იხსნა ის სა-
მართლისაგან. პალატა თვით დათანხ-
და მის გასამართლებას.—შენერერი
აშკარად წარმოთქვა პალატაში ბის-
მარკის დღევრძელება. „ბაუმარჯოს
მიღებლმს მომოვალ კოროლს ჩენი-
ისასო“! მისძახა მან პრუსიელ და მე-
ნელ სტუდენტებს.

პრუსიის ლანდტაგში პოლშელ დე-
პუტატმა ექიმმა სტაბლევსკიმ შეიტა-
ნა წინადადება, რომ პოზნანის საჭერ-
ცოგოში სასწავლო საგნად ჩარიცხულ
იქმნეს ყველა სასწავლებლებში—
უმალღესს თუ უმდაბლესს—პოლშუ-
რი ენა.

ტვილის სამაშრალო.

ვაგდმეოფები მიიღებინ დილის ზვა
სასათიდამ თორმეტ საათამდის.

ფ შ ა ბ ა თ ს. გასაღვიბი და ღვი-
სიტკვი—შინაგან ვაგდმეოფების; კვლ-
დიში—სიფილისტიკური და სირურგიული
ვაგდმეოფების; ბასუტკვი—ბუბიაზის,
ქალების და ყმაწვილების ვაგდმეოფი-
სა; ბასავეი ძანღვების სისუსტის და ში-
ნაგან ვაგდმეოფებისა.

ს ა მ შ ა ბ ა თ ს. მინკვიბი—სირურ-
გიული ვაგდმეოფების; ლისიტკვი—
შინაგან ვაგდმეოფების; კვლდიში—სი-
ფილისტიკური და სირურგიული ვაგდ-
მეოფების; ბასუტკვი—ბუბიაზის, ქა-
ლების და ყმაწვილების ვაგდმეოფების;
ბასავეი და დანიელ-ბეგავეი—ძანღვების
სისუსტის და შინაგან ვაგდმეოფებისა.

ფ თ შ ა ბ ა თ ს. ლისიტკვი და მი-
რმანკვი შინაგან ვაგდმეოფების; კვლ-
დიში—სიფილისტიკური და სირურგიუ-
ლი ვაგდმეოფების; ბასუტკვი—ბუ-

მუციამ დაღვა სუფრანზე ჭიანჭური და
გააქნა თავი და რაღაც შესანიშნავი
ლიმილით თქვა:—„მს სიმღერა მე გა-
მიგონია ცეილონის ქალაკს, იქ ამას
ხალხში ეძახიან:—„სიმღერა ბედნიე-
რის, გულ-სავსე სიყვარულითა.“—„მი-
ღვე დაუკარი“!—სთხოვა ქამიამ.—
„პრა, არ შეიძლება“—უბასუხა მუ-
ციამ—ახლა გვიან არის ქალბატონ-
მა უნდა მოისვენოს და მე თვითან
დალაღული ვარ.

მთელს ამ პირველ დღეს მუციამ
მალერისთან იქცეოდა პატიოსნად და
მეგობრულად, როგორც ბევრის ხნის
ნაცნობი და პატივმცემელი კაცი,
მაგრამ ბოლოს, ნაფხშმეგეს, გამოსალ-
მების დროს ისე ნაირად ჩამოართვა
ხელი და ისე მოუჭირა თითები, რომ
მალერია უცბად გაწითლდა. ძალმა
არათვრი არ უთხრა მას, მაგრამ ხელი
მალე გააშვებინა. სტუმარი წავიდა და
მალერია ხანგრძლივ თვალი გააყო-
ლა მას... მაშინ ვახსენდა, რომ აღ-
რეც ეშინოდა ამ კაცისა და ახლაც
რაღაც... მუციას წასვლის შემდეგ,
ცოლ-ქმარიც შევიდნენ თავის ოთახ-
ში.
(გაგრძელება)

ბიანის ქალების და უმწიფელების ავთ-
მეოფობისა; ბანაკი—ძარღვების სისუს-
ავთმეოფობისა.

სუთ შაბათს. ლისიცივი—შინაგან
ავთმეოფობისა; კვლდში—სიფილის-
ტიკური და სირურგიული ავთმეოფობი-
სა; ბანაკი—ბუბიალის, ქალების და
უმწიფელების ავთმეოფობისა; ბანაკი—
ძარღვების ავთმეოფობისა.

შაბათს კვდს. მინგვინი — სირურ-
გიული ავთმეოფობისა; ლისიცივი, მი-
რმანკვი და დანიელ-ბეგოვი—შინაგან
ავთმეოფობისა; კვლდში—სიფილის-
ტიკური და სირურგიული ავთმეოფობი-
სა; ბანაკი—ბუბიალის, ქალების და
უმწიფელების ავთმეოფობისა; ბანაკი—
ძარღვების სისუსტის ავთმეოფობისა.

შაბათს. ლისიცივი—შინაგან ავთ-
მეოფობისა; კვლდში—სიფილისტიკურ-
ი და სირურგიული ავთმეოფობისა;
ბანაკი—ბუბიალის, ქალების და უმწი-
ფელების ავთმეოფობისა; ბანაკი—ძარ-
ღვების ავთმეოფობისა.

ბანსხალეზანი

სამსუთ ნეკსის პანკიტლების სო-
ვეტში ამ მარტის 23-სა საღამოსედ 8
სათზედ არის დანიშნული ტარკი (უბე-
რეტარკი) იჯარით მისცემთ თე-
ლეთის. წმინდის გიორგის ეზოში, კრ-
თის დუქნის თავისის ერთის ოთახითა
მსურველს ადებისა იმ დუქნის შეუძლიან
წავითსა პირობისა (ВОНДИЦІА) იმე
სემენარის კანცელარიაში ყოველ დღე
კვირისა და ჭუჭუბის დღეებზედ, დი-
ლის 10 საათიდან ვიდრე 12 საათამ-
დინ. (3—2)

გაღვივის პრესტიჟად, ანტონოვის
სახლებში **ლიზადინის** სასტუმროში,
კამლეკ მუბილით, სამოკრით და მისამ-
სახურით ოთახებს, თუკებით 15 მანე-
თიდან 60-დის, დღეობით—ოთხი აბა-
ზიდან—სამ მანეთამდის.

10—3) მისილ ხარებავა.

ლიტოგრაფიული სურათი თავარ-მეფისა

ისილება შტეტენკოს ლიტოგრაფია-
ში, შალაინის პროსპექტზე, ტრიგუ-
ლოვის სახლებში. შასი თითო ეგზ.
50 კაპ., ვინც ასს ეგზ. იყიდის—30
კაპ. (3—2)

დაიბეჭდა და ისილება მრ. ჩარკ-
ვიანის ქართული წიგნის მაღაზიაში:

თამარ დედოფალი
შედგენილი
გ. ბ.—შვილისაგან
გამოცემს
საქ. ჭიჭინაძისაგან
ფასი ერთი აბაზი.

დაიბეჭდა და ისილება მრ. ჩარკ-
ვიანის ქართული წიგნის მაღაზიაში

ეროზა
თხზ. ნ. ნიკოლაძისა
ბამოცემული
ს. ჭიჭინაძისაგან
ფასი 15 კაპ.

ვაჭრობა შირიმის მარლითა

ი. მ. ლუციის ბათუმში

მაქვს პატივი საყოველთაოდ გამოაცხადო, რომ მე დავიწყე ვაჭრობა
საუკეთესო მარლითა შირიმის ტუბისა. და იმედი მაქვს, რომ გახსნისათა-
ნაფე სამტრედიის-ბათუმის რკინის გზისა, ბ.ბ. სხვა ქალაქის მყიდველნი უფ-
რო მოხერხებულად დაინახვენ ჩემგან ივაჭრონ მარლი, რომელიც მუდამ
ბლომად მაქვს მზად, სანამ შოთილამ.

(3—3)

ი. ლუცი.

ინგლისის მაღაზიაში

თვის ანოვვა ნიშაქასტერი

ამაგრებს თმის და აღრინდელ
ფერს აძლევს, ფასი ერთი შუ-
შისა 2 მან., გაგზავნით 2 მა-
ნეთი და 28 კაპ.

აქვე ისილება ქინის ზომდა
თმების გასამაგრებლად. ფასი 1
მან. სწორდება თავის ტვირის
მისამზობლად, ტუფლების ს-
ზანი, დუხები და სხვ.

(100—54)

ახალი

წიგნის მაღაზია

ანწრენის გაღვივა № 149, 150 ბ. ჯუბანდარის ბიბლიოთეკისთან
ისაძლება უმოველ-გვარი რუსული და მართლწიგნი, სახელ-
მძღვანელო და ლიტერატურული.

საძლავა და გაუძლავა ძველი წიგნებისა. მიიღება კომისიით უმოველ-
გვარი წიგნები.

აქვე ისილება კანცელარის მატერიალი, და მოსწავლეთა-
თვის საჭირო ნივთები. (100—18)

საქმე-გალანთიური

სახელოვნო

ილ. ჭყონისა, ქუთაისის, თ. ღ. მჭუტაძის სახლში, მოწოდებული უსწესის სის-
ტემის მაშინებით ჭკისრულობს შესაგუთთა აღსრულებას 25% უფრო იაფად, ვიდ-
რე სხვები. ქუთაისის გარეშე მცხოვრებთა შეკვეთილნი თუ 25 მანეთისა ადამატება,
სასულონისა ასრულებისათვისავე დაუფრებლად გაუგზავნის მათ თავის სახლში.

იმავე შენახვაში იმეოფება

გიგლიოთეკა

თ. ა. ლორთქიფანიძისა, ილ. ჭყონისაგან იჯარით აღებული. ხელ-მოსწერი ში-
რობები ფრიად ხელ-მისცემია. ბიბლიოთეკას შეემატა ახალი წიგნები. (20—16)

გიგლიოგრაფიული ბანსხალეზა

სახელმძღვანელო რუსული მენისა ქართულთათვის, შედგენილი
გ. კლანდარშიდის მიერ, მეშვიდე გამოცემა, შეცვლილი და დამატე-
ბული იაკობ გოგებაშვილისაგან, დაიბეჭდა ხმის ასამალობელი ნიშნე-
ბით (съ ударением) და ისილება გამომცემლის ზაქარია შრიქტრო-
ვის წიგნის მაღაზიაში ქუთაისის ხიდის უერთან. შასი ათი შაური. ვინც
იყიდის ერთად ნაღდს ფულზედ ოცსა ან მეტს ეგზემპლიარსა, წიგნი
დაეთმობა ცნრა შაურათა. ვისაც უღიანს წიგნი სურს, ამ ფასს უნდა დაუ-
მატოს სამი შაური. გრიჭურავის მაღაზიაშივე ისილება ყოველ გვარი სა-
სულომდგანელო ქართული, რუსული, სამხურდი და თათრული. გარე-ქალაქე-
ბიდან და ადგილებიდან ყოველ გვარს დაბარებულებას მაღაზია ასრულებს
დაუგვიანებლად.

ბუნების ძარი, ანუ ყრმათათვის საკითხაფი წიგნი უმცროსს ვლ-
სებში სახმარებელი, შედგენილი ი. გოგებაშვილისაგან, დაიბეჭდა მეოთხე
შეცვლილი გამოცემა და ისილება გრიჭურავის წიგნის მაღაზიაში, ქუ-
თაისის ხიდის უერთან. ფასი თხუთმეტი შაური. სასწავლებლებს და გემო-
პირებს, რომელნიც იყიდის ნაღდს ფულზედ ერთად თხუთმეტს ეგზე-
მპლიარსა, ანუ მომეტესულსა, დაეთმობა ეგზემპლიარი თათსმეტ შაურად;
ვინც ორმოც-და-ათს ეგზემპლიარს იყიდის, წიგნი მიეცემა ტამეტ შაურად.
უღისათვის უნდა დაემატოს სამი შაური.

ძარბა სამართველონი, მეორე შევესებული გამოცემა; ისილება
იმავე მაღაზიაში. ფასი სამი აბაზი; ვინც ათს ეგზემპლიარს იყიდის, გარტა
მიეცემა თერთმეტ შაურად, ოცი ეგზემპლიარის მიეღველს—ათს შაურად.

ინგლისის მაღაზია

Maison de confiance

ბუბიაკო ნეენი ნაი—1 შ. 10 კ. მოსკოვის ნაი—1 შ. 40

— — — 1—20	— — 1—60
— — — 1—40	— — 1—80
— — — 1—60	— — 2—
— — — 1—80	— — 2—50
საუკეთესო—2—	— — 3—

იქვე ისილება სხვა საქონელიც:
თოფები, რევილიერები, კრაოტები,
ქურჭელი, ჩაიდნები, გასაღებები, და-
ნები, კოვებები, ტამბები, კალმები,
ქალაღი, მოკოლაღი, კაკაო, კანფე-
ტები, მურაბები, მაგნეზია, უნაგირე-
ბი, კლიოზკა, წინდები—კაცის და
ქალის, ხელ-სახოცები, მაკინტოშინ
კალენკორი—სულ ყველაფერი 25.
დამ 50 პროცენტით უფრო იაფად-
ვიდრე სხვა რომელსამე მაღაზიაში.

მინც ქალაქს გარედამ 25 მანეთი-
დამ 1,000 მანეთამდინ საქონელს გა-
მოიწერს, გასაგზავნს არაფერს არ
იხდის. (100—47)

დაიბეჭდა და ისილება გ. ჩარკვიანის
წიგნის მაღაზიაში.

სალაგური

№ 1.

გამოცემის ს. ჭიჭინაძისაგან.
ფასი 25 კაპ.

საავადმყოფო

ექიმის ზავლოვსკისა

კუკია, მოსტოვას და ელისავეტის
ქ. კუთხეში, აღრინდელი სახლები სდინ-
კოსი, გაწანტავის ქუელის მანლობ. მუ-
დამ დღე იღებს ავად-მეოფებს: დილით
9—10 საათ.: მ. გ. ლუნგვინი თვა-
ლის, ვენერიულ და სირურგიულ ავად-მე-
10—11 1/2-დის ქალი-ქიმი ა. გ. სამო-
ილოვიჩისა ქალის და უმწიფელის ავად-მე-
11 1/2—12 1/2 საათამდის ა. ა. ზავლოვს-
კი, ნერვულ და შინაგან ავად-მე-; საღა-
მოს: 4—5 საათამდის ე. ს. ბაბოვი
შინაგან ავად-მე-; 5—6-დის ა. ა. ზავ-
ლოვსკი ელექტროტრეპიიდან. ფასი
რჩევისათვის 50 კ. დარბით მუქთად ქ-
ლეკათ რჩევანი. ავად-მეოფის სურვილით
შესდგება კონსულტაცია. საავად-მეოფო-
ში არის კუჭირი.

დირექტორი, ქიმი ა. ზავლოვსკი.
(20—4)

დაიბეჭდა და ისილება გრ. ჩარკვიანის
წიგნის მაღაზიაში

სამაწილო ბაღი

№ 1

საემწიფელო დრო-გამოშვებითი გამოცემა,
გამოცემის ს. ჭიჭინაძისაგან.
ფასი 25 კაპ. მოსწავლეთათვის 20 კაპ.

ტფილისში, ჩარკვიანის წიგნის მაღა-
ზიაში ისილება.

სამართველო სამოთხე

გამოცემული მიხეილ საბინაძის-მიერ.
ფასი ყველგან ჩვიდმეტი მანეთი. გ-
რეშე შირთ შეუძლიანთ მიმართან ბ.
საქარია ჭიჭინაძეს, აღნიშნულის ფასით